

Ændring i Lov Nr. 87 af 21. April 1914 om Embedslægevesenets Ordning.

Til § 16.

Efter Oktoberlovens § 5 har enhver, der lider af smittefarlig Kønssygdom, Ret til at faa Sygdommen behandlet for offentlig Regning. Efter denne Bestemmelse har Patienten Valget mellem at lade Sygdommen behandle for offentlig Regning og for egen, henholdsvis Sygekassens Regning.

Reglen foreslaas opretholdt og tydeliggjort, saaledes at det af Bestemmelsen direkte fremgaar, at Retten til offentlig Behandling paa Sygehus tilkommer enhver uden Hensyn til Hjemsted og uden Hensyn til, om han selv har Evne til at bekoste Sygehusopholdet.

Med den Motivering, der findes gengivet i Betænkningen Side 41—43, foreslog Udvalget angaaende Revision af Oktoberloven, at Sygehusbehandling i Reglen skulde ske for Sygekassens Regning. Om dette Spørgsmaal har Indenrigsministeriet efter Modtagelsen af Udvalgets Betænkning brevvekslet med Arbejds- og Socialministeriet, der i Overensstemmelse med Sygekassedirektoratet fandt det uheldigt, om den foreslaaede Ordning blev indført, da den betyder et Brud med den bestaaende Sygekasseordning, bl. a. derved, at Sygekasserne kommer til at betale for Sygehusindlæggelser for Kønssygdom i videre Omfang, end de nuværende Sygekassevedtægter hjemler.

Da en Ordning, hvorefter Sygekasserne vel ikke skal betale i videre Omfang, end de nuværende Vedtægter hjemler; men hvorefter der paa den anden Side afkræves Sygekasserne Betaling i alle Tilfælde, hvor disse efter deres Vedtægter har Betalingspligt, vil volde Vanskeligheder af administrativ Art, anser Indenrigsministeriet det herefter for rettest, at Ordningen med Hensyn til Betaling for Sygehusindlæggelse for smittefarlig Kønssygdom bliver den samme som for ambulant Behandling, saaledes at enhver har Krav paa vederlagsfri Behandling. En saadan Ordning, der svarer temmelig nøje til den nugældende, vil være let at administrere med Hensyn paa Refusionsspørgsmaalet, idet der herefter kan kræves Refusion i alle Tilfælde, hvor Patienten ikke har ønsket sig indlagt for egen, henholdsvis Sygekassens Regning, og Reglen maa antages

at ville medvirke til at skabe en effektiv Smittebekæmpelse.

Med Hensyn til den principielle Begrænsning for det offentliges Betalingspligt til nødvendige Sygehusindlæggelser for smittefarlig Kønssygdom henvises til Bemærkningerne Side 38 og Side 43—44 i Udvalgets Betænkning.

Til § 17.

I Oktoberlovens § 5, Stk. 1, 2. Pkt., bestemmes det med Hensyn til Indlæggelse paa Sygehus af Patienter, der lider af Kønssygdom, at hvis disses Forhold er af den Beskaffenhed, at Sygdommens Overførelse til andre Personer ikke paa betryggende Maade kan forebygges uden ved deres Bortfjernelse, eller saafremt de ikke overholder de dem til Smittens Forebyggelse givne Forskrifter, skal de indlægges til Kur paa et Sygehus. Spørgsmaal herom bliver i fornødent Fald at afgøre af Amtmændene (i København af Politidirektøren) under Paaanke til Justitsministeren (nu Indenrigsministeren), og Forpligtelsens Efterkommelse kan fremtvinges ved Tvangsbøder, der paalægges af de nævnte Myndigheder, og, hvis dette ikke frugter, ved Fremstilling af Politiet. I Tilknytning hertil bestemmes det i Paragraffens 2. Stk., at de, der nyder fast Fattigunderstøttelse og findes lidende af Kønssygdom, skal indlægges til Kur paa et Sygehus, og endelig er det i § 14 bestemt, at de, som for offentlig Regning er indlagt i et Sygehus til Behandling for Kønssygdom, under Strafansvar ikke maa forlade Sygehuset, før de udskrives af dets Læge.

De saaledes for Tiden gældende og i Praxis anvendte Bestemmelser i Oktoberlovens § 5 om Tvangsindlæggelse paa Sygehus bør paa enkelte Punkter tydeliggøres. Det drejer sig i saadanne Tilfælde om et betydeligt Indgreb i Patientens Frihed, hvorfor der i højere Grad end sket i Oktoberloven bør foretages en Afgrænsning af de Tilfælde, i hvilke Tvangsindlæggelse kan finde Sted. Da der kun kan være Tale om Tvangsindlæggelse i Tilfælde, hvor den paagældende er forpligtet til at lade sig behandle, maa Tvangsindlæggelse altid være motiveret af Hensynet til at sikre mod Smitteudbredelse, og da det drejer sig om et Magtindgreb, maa der foreligge ganske særlige Grunde til at befrygte Smitteudbredelse, forinden en Tvangsindlæggelse gennemføres.

I Overensstemmelse med de i Oktoberlovens § 5 indeholdte Regler anser